Жив у Шахівці колдсь один чоловік, Вакула, змолоду чумакував, далі шинкував. Коли постарів, кинув усі діла і тихо доживав собі, поки н£ надумав помирати. А тоді зібрав синів і сказав:

— Оце я помираю, то все, що маю, поділю між вами. Грицькові млина віддаю} Пилипові дворище з корчмою і городом; Каленикові обидві левади.

Ще залишилося два сини — Федос і Купріян. Крім нерухомого добра, в старого була ще купа грошей, векселі і якесь поняття про справедливість. Федос мав два сини; Купріян чотири. То старий і сказав:

— У тебе, Федосе, двійко, то даю тобі п'ятдесят карбованців і два векселі на сто карбованців; а в тебе, Купріяне, сини, то тобі грошима сто карбованців і векселів на двісті карбованців. Що тут почало коїтися! Всі в крик, ніхто не задоволений. У Федоса аж піна на губах:

— Як це мені п'ятдесят, а йому сто!

— Я не згоден, не згоден! — кричить, аж труситься, Каленик,— Левади, то ж (ие млин!

А Купріяниха, Килина, зовсім збожеволіла; як вовчиця, підкралася ззаду до Свекра, а він навколішки стояв на ряднині посеред двору, намагався галас приборкати і держав у руках купу векселів від довколишніх панків і полупанків, яким у свій час гроші позичав. Підкралася Килина і — за ті векселі! Та не такий був свекор, щоб векселі з рук випустити. Міцно тримав. Тоді Килина, скільки було сили у неї, смикнула дідбві руки назад. Дід упав навзнак, і зігнуті в колінах ноги попереламувалися, ї векселі випустив. А Килина ухопила їх, кинулася з ними навколо хати...

Юхимівський старіший хлопець — Іван, семилітка *, грався у себе в дворі, на галас у сусідів наставив очі й вуха і злякано дивився, як тітка Килина метушилася попід стріхою, совала якісь папери то в одному місці, то в другому, та так і не засунула. З-за причілка вихопився дядько Купріян, за Купріяном — Федос Дядько Купріян кинувся на тітку

Килину; дядько Федос — на дядька Купріяна. До того семилітки підскочила його мама, ухопила за руку, і вже з хати він так і не зміг додивитися, чим закінчилася ця дивна сесія по розподілу батьківської спадщини у сусідів.

15 лютого 1972 р.

1 Юхимівський старший хлопець — Іван, семилітка...— Мова йде про автора — Івана Юхимовича Сенченка, якому в 1908 р. виповнилося сім років.